

CHALLAH

(1) במדבר פרק טו

(יז) וידבר יקוק אל משה לאמר: (יח) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם **בנאכם אל הארץ אשר** אני מביא אתכם שמה: (יט) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליקוק: (כ) ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: (כא) מראשית ערסתיכם תתנו ליקוק תרומה לדרתים:

(2) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קלג

והמצוה הקל"ג היא שצונו להפריש חלה מעריסותינו וליתנה לכהן והוא אמרו יתעלה ויתברך שמו (ס"פ שלח) ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו כלם במסכת חלה ובמסכת ערלה (רפ"ב). ואינה חובה מן התורה אלא בארץ ישראל לבד (ה' ביכורים פ"ה ה"ה):

(3) ספר המצוות לרמב"ם שורש יב

השרש השנים עשר שאין ראוי למנות חלקי מלאכה מן המלאכות שבא הצווי בעשייתה כל חלק וחלק בפני עצמו: ... והמשל בזה העולה. הנה אנחנו נצטוינו שתהיה מלאכת העולה כך והיא שישחטה ויפשיטה וינתחה ויזרוק דמה על תואר כך ויקריב חלבה ואחר כך ישרוף כל בשרה (ויקרא א), עם שיעור כך מסולת בלולה בשמן ושיעור כך מיינ (שלח טו) והם הנסכים, ושיהיה עורה לכהן שיקריבנה (צו ז). והמלאכה הזאת בכללה היא מצות עשה אחת (סג) והיא תורת העולה.

(4) השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שורש יב

וכן הדין השני שיגזור הרב למנות מה שלוקח הכהן חלק מן המצוה איננו דין שוה אצלי בכולן אבל יש בהם חלוק. כי הדברים הטובלים הם שתי מצות בודאי. והמשל בזה החלה. שכן כל העיסה אסורה לנו עד שנפריש אותה ונצטוינו בה מצוה נפרדת שנאמר (ס"פ שלח) חלה תרימו תרומה ושלא יעלה בלבנו שנרים אותה להוציא העיסה מאיסור ונעזבנה או נשליך אותה באש צוה אותנו ית' בנתינתנו לכהן שנאמר (שם) מראשית עריסותיכם תתנו ליי תרומה.

(5) ט"ז יורה דעה סימן א

... נראה טעמו דאחר מברך שפיר דברכת השחיטה אינה באה על השחיטה עצמה דהא אין חיוב לשחיטה אם אינו רוצה לאכול אלא עיקר הכוונה לתת שבח למקום ב"ה על שאסר לנו אכילת בשר בלא שחיטה ובה ודאי כל ישראל שייך באותה ברכה שהרי על כולם יש איסור אלא שאין מקום לברך שבח זה אלא בשעת שחיטת שום בהמה דוגמא לדבר שזכר ב"י בסי' רס"ה בשם ר"ת בברכת להכניסו בברית שהיא שבח והודיה בכל שעה על קדושה זו ע"ש ומ"ה ניחא בברכת אירוסין שהחתן מארס והרב מברך דגם שם מברך על איסור עריות שאסר לכל ישראל אבל בהפרשת תרומה הוה עיקר הברכה על מצות הפרשה לא על איסור אכילת טבל שהרי מצות ההפרשה חיוב עליו אפילו אם אינו רוצה לאכול מן התבואה עדיין אי"כ הוה מצוה זאת כשאר מצות וכיון שאין הוא חיוב בגופו לעשות כן דאפשר לתרום ע"י שליח לא נחלק המצוה והברכה זה מזה אלא התורם יברך...

(6) מגן אברהם סימן ח

וי"ל דהפרשת חלה אינו מצוי כ"כ דאינו עושה אלא לתקן מאכלו דומיא דשחיט'

(7) רמב"ם הלכות שחיטה פרק א הלכה א

מצות עשה שישחוט מי שירצה לאכול בשר בהמה חיה ועוף ואחר כך יאכל שנאמר וזבחת מבקרך ומצאנך...

(8) רמב"ם הלכות ביכורים פרק ה הלכה א

מצות עשה להפריש תרומה מן העיסה לכהן שנאמר ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה...

(9) ספר החינוך מצוה שפה

משרשי המצוה, לפי שחיותו של אדם במזונות, ורוב העולם יחיו בלחם, רצה המקום לזכותנו במצוה תמידית בלחמנו כדי שתנוח ברכה בו על ידי המצוה ונקבל בה זכות בנפשנו, ונמצאת העיסה מזון לגוף ומזון לנפש. גם למען יחיו בו משרתי השם העוסקין תמיד בעבודתו והם הכהנים מבלי יגיעה כלל, שאילו בתרומת הגורן יש להם עמל להעביר התבואה בכברה ולטחון אותה, אבל כאן יבוא חוקם להם מבלי צער של כלום.

(10) רמב"ם הלכות ביכורים פרק ה הלכה ה

אין חייבין בחלה מן התורה אלא בא"י בלבד שנאמר והיה באכלכם מלחם הארץ וגו', ובזמן שכל ישראל שם שנאמר בבואכם ביאת כולכם ולא ביאת מקצתכם, לפיכך חלה בזמן הזה אפילו בימי עזרא בארץ ישראל אינה אלא מדבריהם כמו שביארנו בתרומה.

הלכה ו פירות ח"ל שנכנסו לארץ חייבין בחלה, ופירות הארץ שיצאו חו"ל פטורין שנאמר אשר אני מביא אתכם שמה שמה אתם חייבין בין על פירות הארץ בין על פירות חו"ל.

הלכה ז מפרישין חלה בח"ל מדברי סופרים כדי שלא תשתכח תורת חלה מישראל...

(11) שולחן ערוך יורה דעה הלכות חלה סימן שכב

והעושה כל עיסתו חלה, לא עשה כלום, <א> עד שישיר מקצת.

(12) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לה עמוד א

תנו רבנן: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה, וכל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - מעל.

(13) בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה יז סימן ח

ומפני מה ניתן לה מצות חלה, על ידי שקלקלה את אדם הראשון שהיה גמר חלתו של עולם, לפיכך ניתן לה מצות חלה

(14) מדרש תנחומא (בובר) פרשת תזריע סימן ז

שאל טורנוסרופוס הרשע את ר' עקיבא איזה מעשים נאים של הקדוש ברוך הוא או של בשר ודם, א"ל של בשר ודם נאים... הביאו לי שבולים וגלוסקאות, [אמר לו אלו מעשה הקדוש ברוך הוא ואלו מעשה בשר ודם אין אלו נאים

(15) יהושע פרק ה

(י) ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו : (יא)
ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה : (יב) וישבת המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא :